

РЕШЕНИЕ

№ 4510

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3499** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на И. Г. К., чрез адв.Л. А. А., САК срещу Решение № 20007646 от 26.01.2022г. по адм.дело № 13724/2021г. I ГО, 50 – ти състав на Софийски районен съд.

Със съдебното решение е отхвърлена жалба на С. Й. М., починала в хода на процеса и заместена от наследници по закон П. Г. П. и И. Г. К., срещу Решение № 125/02.02.2010г. на Общинска служба „Земеделие“ – Нови Искър, в частта, в която с него е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи стари реални граници на недвижим имот – нива от 2.065дка в землището на[жк], местността „При гробището“, имот пл. № 798, кад.л. 141, 142 от КП от 1956г., ограничен с букви А – Б – В – Г – Д – Е – Ж – З – И – К – А в комбинирана скица – приложение № 2 на Заключение на съдебно – техническа експертиза с вх. № 25139994/2021г. по описа на СРС, находящ се на л. 110 от адм.дело № 13724/2021г. по описа на СРС.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът твърди, че с първоначално решение от 1992г. целият имот е признат и определен за възстановяване в съществуващи/възстановими стари реални граници. Отказът впоследствие да се

възстанови в реални граници на по - голямата част от имота е нищожен, алтернативно незаконосъобразен.

Ответникът – Общинска служба по земеделие – С., чрез упълномощени процесуални представители, изразява становище в отговор на касационната жалба и в хода по същество на делото, че обжалваното съдебно решение е допустимо, валидно, правилно и обосновано. Касаторът не е обжалвал плана за земеразделяне, който е влязъл в сила, а решението на ОСЗ е постановено след влизане в сила на плана за земеразделяне. С влезлия в сила план за земеразделяне земята е възстановена на други лица, собствениците, на които е признато право на възстановяване имат право на обезщетение по чл. 10б, ал.1 от ЗСПЗЗ. Претендира разноси.

П. Г. П. не се явява, не се представлява, не представя становище по касационната жалба.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателства в производството пред СРС е прието, че с Решение № 57/09.11.1993г.на Общинска поземлена комисия в [община] е възстановено правото на собственост на наследниците на П. М. К. в съществуващи/възстановими стари реални граници на нива от 0.620 дка, находяща се в землището на Б. в местността „При гробището“, имот №798, кад.лист 141, 142 от кадастрален план, изработен преди 1956г. В решението като забележка е отбелязано, че имотът по документ е 2.3 дка, от които 0.62 дка попадат в границите на територия, определена на основание чл. 18г от ППЗСПЗЗ за възстановяване във възстановими/стари реални граници, на място трасираната свободна площ е 0.623 дка, съгласно приложената скица на фирма „С.“, която е неразделна част от решението. С решението не е признато право на възстановяване, нито е възстановена собствеността върху останалата част от имота до 2.3 дка. Общинската служба по земеделие е определила териториите по чл. 18г, ал.1 от ЗСПЗЗ като 0.794 от процесния имот попадат в територия, предвидена за възстановяване в стари реални граници, а останалата част от имота попада в територия за възстановяване с план за земеразделяне. Част от имота попада в общински път, а правото на собственост върху останалата част е възстановено на други лица с план за земеразделяне, обявен в ДВ на 04.06.1999г., който не е обжалван от наследниците на П. М. К. и е влязъл в сила. С обжалваното пред районния съд Решение № 125/02.02.2010г. на Общинска служба „Земеделие“ –Нови Искър е отказано да се възстанови правото на собственост в съществуващи /възстановими стари реални граници на нива от 2.065 дка, останалата част от заявения имот, защото в тази част от имота попада път и има влязъл в сила план за земеразделяне, поради което на собствениците се дължи обезщетение на основание чл. 10б, ал.1 от ЗСПЗЗ. Съдът е приел, че правилно е приложен материалния закон, защото решението на ОСЗ – Нови Искър, с което е приключила административната процедура по произнасяне по подаденото заявление от П. М. К. е издадено след влязъл в сила план за земеразделяне, при което законовата възможност

е за получаване на обезщетение за признатото право на собственост. Настоящата инстанция счита, че съдебното решение е правилно, обосновано и законосъобразно. Не е основателно възражението, че с Решение № 57/09.11.1993г.на Общинска поземлена комисия в [община] е възстановено правото на собственост на наследниците на П. М. К. в съществуващи/възстановими стари реални граници на целия имот, който по документи е 2.3 дка. Възстановени са само 0.620 дка, находящи се в землището на Б. в местността „При гробището“, имот №798, кад.лист 141, 142 от кадастрален план, изработен преди 1956г. Останалите са попаднали в територия, определена по чл. 18г, ал. 1 от ППЗСПЗЗ за възстановяване с план за земеразделяне. Решение № 125/02.02.2010г. на Общинска служба „Земеделие“ –Нови Искър не е нищожно, защото с Решение № 57/09.11.1993г.на Общинска поземлена комисия в [община] не е признато прави и не е възстановена собствеността върху целия имот, а само върху 0.620 дка. Самите собственици е следвало да проявят активност и да участват при изготвянето на плана за земеразделяне в процедурата по чл. 23б от ППЗСПЗЗ, да проверят проекта на план и подадат възражение, в случай, че не са съгласни, да обжалват плана за земеразделяне, обявен в ДВ на 04.06.1999г. След влизане в сила на плана за земеразделяне, както в настоящия случай, възможността е да се получи обезщетение, на основание чл. 10б, ал.1 от ЗСПЗЗ, както правилно е приел и съдът в обжалваното решение.

По изложените съображения касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

Ответникът не е представил доказателства за разноси, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

На основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, X - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20007646 от 26.01.2022г. по адм.дело №13724/2021г. 1 ГО, 50 – ти състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: